

Constipat o sexe perillós

Un relat de: [13dies](#)

Tinc la sospita permanent que sempre em constipo quan quedo amb ella. I no es deu al fet que em passi la major part de les nostres cites amb el cul a l'aire. No. De fet, passo una calor més pròpia de canícula, que no pas d'hivern. Perquè ella sempre té fred i em fa mantenir el cotxe obert amb la calefacció a tota maneta. Els vidres s'entelen a l'instant, sense deixar temps a la natural condensació produïda per un augment gradual, però contundent, de la temperatura de l'interior del cotxe provocada, al seu torn, per l'augment de la temperatura dels nostres cossos, i per tant, no permet que el microclima, creat dins el vehicle, sigui generat pel perfum de l'excitant sudoració de la despesa física que el plaer carnal proporciona.

I en lloc d'això, acabo l'acte completament amarat de suor, més a l'estil partit de futbol sala sota el sol de mitja tarda en època estival. Fins i tot puc arribar a marejar-me. I és llavors, quan la meva inconsciència pròpia dels, poc estudiats, fogots masculins, em fa obrir les finestres del vehicle fins a baix de tot per a poder gaudir de la "fresca" hivernal (òbviament acabada la feina o la mestressa m'etzibaria: "que estàs boig? Apuja-la que fa fred. Tonto!"). Mentrestant, jo llueixo la meva samarreta de màniga curta adquirida en una de les botigues Kukuxumusu (o ni això, si considero que podria tacar les vestidures amb la típica i lletja rodona a l'aixella). Ella, com l'efecte contrari de la ceba, s'omple de capes i més capes de roba que la protegeixen dels milers de microbis que es concentren, i ja fan cua de forma desordenada, davant el meu organisme suat, vulnerable i mal proveït de roba d'abric.